

Warszawa, ³⁰28 czerwca 2021 r.

Do
Sądu Okręgowego w Warszawie
Wydział Karny
al. Solidarności 127
00-898 Warszawa

Wnioskodawca: **Zbigniew Sarata**, zamieszkały ul.
F.M. Lanciego 9b, 02-792 Warszawa reprezentowany
przez adwokata **Antoniego Łepkowskiego** z
Kancelarii Adwokackiej ul. Wiktorska 8 lok. 3, 02-587
Warszawa.

Zobowiązany: Skarb Państwa

WNIOSEK

o zasądzenie zadośćuczynienia i odszkodowania

Działając w oparciu o udzielone mi pełnomocnictwo, które składałam w załączeniu, w imieniu i na rzecz Wnioskodawcy – Zbigniewa Saraty, na zasadzie normy art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku *o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego* (dalej „ustawa rehabilitacyjna” lub „ustawa lutowa”) wnoszę o:

1. zasądzenie od Zobowiązanego na rzecz Wnioskodawcy kwoty **165.000,- (sto sześćdziesiąt pięć tysięcy) złotych** tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, z tytułu krzywdy poniesionej na skutek wydania i wykonania decyzji Nr 3/S/81 Komendanta Wojewódzkiego MO w Warszawie z dnia 12 grudnia 1981 roku o internowaniu Zbigniewa Saraty;

2. zasądzenie od Zobowiązanego na rzecz Wnioskodawcy kwoty **57.611,- (pięćdziesięciu siedmiu tysięcy sześciuset jedenastu) złotych**, tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, z tytułu szkody majątkowej poniesionej na skutek wydania i wykonania decyzji Nr 3/S/81 Komendanta Wojewódzkiego MO w Warszawie z dnia 12 grudnia 1981 roku o internowaniu Zbigniewa Saraty;
3. dopuszczenia dowodów z:
 - a) dokumentów załączonych do niniejszego wniosku oraz wnioskowanych w uzasadnieniu – na okoliczności jak z uzasadnienia wniosku oraz zwrócenie się do Instytutu Pamięci Narodowej o nadesłanie dokumentacji znajdującej się w jego zasobach, a dotyczącej internowania Wnioskodawcy oraz dopuszczenie dowodów z dokumentów nadesłanych przez IPN;
 - b) przesłuchania Wnioskodawcy – na okoliczności jak powyżej w lit. a).

Uzasadnienie

Na mocy nielegalnej decyzji Nr 3/S/81 Komendanta Wojewódzkiego MO w Warszawie z dnia 12 grudnia 1981 roku Zbigniew Sarata został internowany w areszcie śledczym w Białoleścu. Było to efektem prowadzonej przez Wnioskodawcę już od lat siedemdziesiątych dwudziestego wieku opozycyjnej działalności niepodległościowej. Jak wynika z Informacji IPN z 8 listopada 2017 roku o działalności opozycyjnej i doznanych przez Zbigniewa Saratę represjach komunistycznego systemu, był on działaczem KSS KOR, jednym z założycieli Stowarzyszenia „Patronat”, kolporterem podziemnego pisma „Robotnik” zaś w latach 1980 – 1981 pracownikiem Biura Interwencyjnego NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze prowadzonego przez Zofię i Zbigniewa Romaszewskich. Był ofiarą licznych esbeckich przesłuchań, przeszukań i zatrzymań oraz podsłuchów, kontroli korespondencji i donosów tajnych współpracowników esbeckiego aparatu represji. Wnioskodawca w okresie od 13 grudnia 1981 roku do 2 listopada 1982 roku był z powyższych przyczyn internowany w Białoleścu, Załężu i Kielcach. W trakcie internowania był karany m.in. tygodniowym pobytem w izolacie.

dowód: decyzja o internowaniu, informacja IPN z 8 listopada 2017 roku, dokumentacja IPN, zeznania Wnioskodawcy, o których dopuszczenie wniosłem

Przepisy ustawy rehabilitacyjnej dają zatem oczywistą podstawę do zasądzenia na rzecz Wnioskodawcy odszkodowania za szkody i zadośćuczynienia za krzywdy doznane w wyniku wydania nielegalnej decyzji o internowaniu.

W zakresie określenia wysokości szkody majątkowej poniesionej przez Wnioskodawcę na skutek wydania bezprawnej decyzji o internowaniu, należy podkreślić, iż do czasu internowania Wnioskodawca wykonywał stale prace zlecone na Politechnice Warszawskiej, choć z powodów represji politycznych nie łączyła go z uczelnią oficjalna umowa o pracę. W tym czasie pracował także w Biurze Interwencji NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze, jednakże cała dokumentacja pracownicza Regionu Mazowsze po jego pacyfikacji została wywieziona przez pacyfikujące oddziały ZOMO i nie zachowała się do dnia dzisiejszego.

Z trwającego postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie XIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i zgromadzonego w aktach sprawy o sygn. XIII U 524/19 materiału dowodowego wynika, iż bezpośrednio przed internowaniem Wnioskodawca osiągał z tytułu prac zleconych wykonywanych na Politechnice Warszawskiej dochody w kwocie 6.000 złotych. W trakcie internowania uniemożliwiono Wnioskodawcy – co oczywiste – kontynuowanie tych działań zarobkowych. Do uzyskania możliwości pracy w innym zakładzie, które okazało się możliwe dopiero 28 grudnia 1982 roku Wnioskodawca z powodu wykonywania bezprawnego internowania był zatem pozbawiony możliwości zarobkowania i osiągania dochodów, co stanowi jego szkodę możliwą i konieczną do zrekompensowania w niniejszym postępowaniu.

dowód: kopia pisma Biura Spraw Osobowych Politechniki Warszawskiej z 30 kwietnia 2019 roku, oryginał w aktach XIII U 524/19 Sądu Okręgowego w Warszawie, o których zażądanie i dołączenie wnoszę, zeznania Wnioskodawcy.

Skoro – jak już wskazano – przed wydaniem i rozpoczęciem wykonywania bezprawnej i represyjnej decyzji o internowaniu Wnioskodawca miesięcznie zarabiał kwotę stanowiącą co najmniej (bowiem nie liczymy tu zarobków w BI NSZZ Solidarność Regionu Mazowsze, co do których dokumentacja nie zachowała się zaś Wnioskodawca nie jest w stanie przypomnieć sobie wysokości tych zarobków) 78 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (6.000 zł przy średnim miesięcznym wynagrodzeniu w 1981 roku na poziomie 7.689 złotych) zaś okres spowodowanego wydaniem i wykonywaniem decyzji o internowaniu pozostawania przez Wnioskodawcę bez możliwości zarobkowania wynosił 13 miesięcy, to biorąc pod uwagę średnie miesięczne wynagrodzenie z daty składania wniosku, które wedle GUS wynosi 5.681,56 złotych, czyli 78% tego średniego wynagrodzenia wynosi 4.431,62 zł, to dochodzone niniejszym wnioskiem odszkodowanie wynosić powinno 57.611,- złotych ($4.431,62 \times 13 = 57.611$).

Wnioskodawca określa wysokości kwoty swego żądania w zakresie zadośćuczynienia na kwotę 165.000 złotych, stojąc na gruncie stwierdzenia o dalekosiężnych i długotrwałych skutkach wydania i wykonania bezprawnej decyzji o internowaniu dla życia jego i jego rodziny. Biorąc pod uwagę cierpienia związane z bezprawnym uwięzieniem, Wnioskodawca uważa żadaną kwotę za odpowiednią w rozumieniu przepisów ustawy rehabilitacyjnej i aktualnego orzecznictwa.

Wnioskodawca zamieszkuje w Warszawie, czyli w okręgu tutejszego Sądu Okręgowego, co na podstawie art. 8 ust. 2c ustawy rehabilitacyjnej, skutkuje przyjęciem właściwości miejscowej.

załączniki:

1. pełnomocnictwo;
2. decyzja o internowaniu;
3. nakaz zatrzymania i doprowadzenia;
4. pismo z 13 kwietnia 1982 r. ;
5. pismo z 14 lipca 1982 r.;
6. zaświadczenie IPN;
7. decyzja Prezesa IPN z 25 stycznia 2019 r.;
8. informacja z IPN z 8 listopada 2017 roku;
9. pismo z Biura Spraw Osobowych PW z 30 kwietnia 2019 r.;
10. 2 odpisy wniosku wraz z załącznikami

Antoni Łepkowski
Antoni Łepkowski
adwokat

PEŁNOMOCNICTWO

Niniejszym ustanawiam adwokata Antoniego Łepkowskiego z Kancelarii
Adwokackiej z siedzibą w Warszawie (02-587), ul. Wiktorska 8 lok. 3,
pełnomocnikiem MOIM TJ. ZBIGNIEWA SARATY.....

.....
w sprawie O ODSZKODOWANIE I ZADUSZCZYNIENIE.....
przeciwko SKARBOWI PAŃSTWA.....

przed sądami oraz innymi organami państwowymi i samorządowymi z prawem
substytucji.

Warszawa, dnia 22 CZERWCA 2021 R.....

.....

KOMENDA STOLECZNA
MILICJI OBYWATELSKIEJ

60-350 w Warszawie
Pieczęć nagłówkowa

32 L dz

DECYZJA NR 3/S/81
o internowaniu

Uznając, że pozostawianie na wolności obywatela
nazwisko i imię SARATA Zbigniew
imiona rodziców Bronisław i Antonina
data i miejsce urodzenia 7-XI-1951 r. Warszawa
zawód (zajęcie) i miejsce pracy elektronik, nie pracuje
miejsce zamieszkania Warszawa, ul. Rozłogi 12a m 68

zagrozałoby bezpieczeństwu Państwa i porządkowi publicznemu przez to, że
prowadzi działalność sprzeczną z obowiązującymi przepisami
prawa

na zasadzie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 12.12. 81 o ochronie bezpieczeństwa
Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego

postanawia się:

- internować ob. SARATA Zbigniew
i umieścić go w ośrodku odosobnienia w Areszt Sledczy W-wa, Białoleka
- wykonanie decyzji zlecić Grupie Sledczej KSMO

KOMENDANT WOJEWÓDZKI MO

Warszawa, dnia 12.12. 19801 r.

Za zgodność z oryginałem

2020 10-15

Starszy specjalista
Agnieszka Płocieńczak

6

POUCZENIE

1. Internowany zobowiązany jest do dobrowolnego wydania lub wskazania miejsca ukrycia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, przedmiotów, których posiadanie jest zabronione lub mających znaczenie dla bezpieczeństwa państwa.
2. Internowany po doprowadzeniu do ośrodka odosobnienia będzie żywiony na koszt państwa.
3. Dokumenty osobiste i przedmioty wartościowe należy po przybyciu do ośrodka przekazać do depozytu.
4. Internowany zobowiązany jest do przestrzegania obowiązujących regulaminów i zarządzeń władz.
5. Na decyzję o internowaniu służy skarga do Ministra Spraw Wewnętrznych. Skargę przesyła się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję o internowaniu.

1 01910/8u

Za zgodność z oryginałem

2020-10-15

Starszy specjalista
Agnieszka Płocjenczak

S M ③
A

NAKAZ
zatrzymania i doprowadzenia

Zarządzam niezwłoczne zatrzymanie i doprowadzenie
ob. SARATA Zbigniew
s/c Bronisław i Antonina
ur. 7-XI- 1951 r. w Warszawa
zam. w Warszawa, ul. Rozłogi 12a m 88
do ośrodka odosobnienia w Areszt Sledczy W-wa, Białoleka

Podstawa prawna: decyzja o internowaniu nr 3/S/81
z dnia 12.12. 81 198... r.

[Signature]
KOMENDANT WOJEWÓDZKI MO

Nakaz niniejszy wraz z decyzją nr 3/S/81
i pouczeniem przyjąłem do wiadomości.

W dowód *Wbicienie podpisu*

[Signature]
podpis osoby zatrzymanej

W dowód, dnia 13.12. 1981 r.

Za zgodność z oryginałem

2020-10-15

Starszy specjalista
Agnieszka Płocieńczak

4

Odmaria odpowiad.

1 02713

/Bw

Za zgodność z oryginałem

2020 10 15

Starszy specjalista
Agnieszka Pijetnicka

26 9295 W 0761
26 9295 W 0761
26 9295 W 0761

SĄD WOJEWÓDZKI WARSZAWIE

IX Wydział Penitencjarny
Al. Gen. Świerczaka 127
00-958 Warszawa
skrytka pocztowa Nr 220

IX Pf 33/82

Warszawa dnia 13 kwietnia 1982r

Ob. Zbigniew Sarata
s. Bronisława
Ośrodek Odosobnienia
Warszawa - Białołęka

Sąd Wojewódzki w Warszawie IX Wydział Penitencjarny odpowiadając na pismo Obywatela z dnia 1.III.1982r zawiadamia , że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstawy do uchylenia decyzji Komendanta Ośrodka Odosobnienia Warszawa-Białołęka w przedmiocie ukarania Obywatela umieszczeniem w odrębnym pomieszczeniu przez okres siedmiu dni.

Jak wynika z pisma Obywatela i akt osobowych Obywatel odmawiając w dniu 17.II.1982r wykonania polecenia przełożonego przejścia do innego pomieszczenia a następnie odmawiając w dniu 18.II.1982r wyjścia z sali na rozmowę z Komendantem Ośrodka naruszył przepis § 1 i 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30.XII.1981r w sprawie regulaminu pobytu osób internowanych w ośrodkach odosobnienia.

Tego rodzaju zachowanie Obywatela uniemożliwiło Komendantowi spełnienie przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej zaleceń zawartych w przepisie § 36 ust. 2 cyt.Rozporządzenia.

W tej sytuacji nie ma podstawy do zmiany decyzji Komendanta ośrodka przez sędziego penitencjarnego.

Przewodniczący IX Wydziału
p.o. / S. Robakowski /

Warszawa, dnia 14 lipca 1982 r.

A196/82

OP. ZBIGNIEW SARATA, s. Bronisława
Ośrodek Odosobnienia
Warszawa-Tiałożęka
ul. Ciupagi 1

W odpowiedzi na pismo Obywatela z dnia 14.06.
1982 r. w sprawie udzielenia mu przepustki, uprzejmie
informuję, że Komendant Stołeczny MO do powyższej prośby
ustosunkował się negatywnie.

NACZELNIK WYDZIAŁU OGÓLNEGO
KSMO w Warszawie

ppłk mgr A. Kacprzykowski

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie pod sygn. S 28.2005.Zk prowadzi śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na czas powyżej 7 dni działaczy opozycyjnych w grudniu 1981 r. na terenie Warszawy, tj. o czyn z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. z 2019 r., poz. 1882 z późn. zm.). Śledztwo to dotyczy ponad 800 osób internowanych na terenie Warszawy i b. województwa warszawskiego w okresie stanu wojennego. Jedną z osób pokrzywdzonych w w/w śledztwie jest Pan Zbigniew Sarata. Decyzja o internowaniu Pana Zbigniewa Saraty Nr 3/S/81 z dnia 12 grudnia 1981 r. została podpisana przez Komendanta Stołecznego Milicji Obywatelskiej Jerzego Ćwieka. Jerzy Ćwiek zmarł w dniu 6 kwietnia 2014 r. Wobec powyższego postępowanie w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni m.in. Zbigniewa Saraty poprzez podpisanie decyzji o internowaniu na podstawie której był on pozbawiony wolności w okresie od 13 grudnia 1981 r. do 3 listopada 1982 r. bez podstawy prawnej w oparciu o nigdy nie wprowadzone w życie i nieobowiązujące przepisy art. 42 dekretu „o ochronie bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego” co stanowiło akt represji oraz poważne prześladowanie pokrzywdzonego z powodów politycznych – przynależności do NSZZ „Solidarność”, które to zachowanie stanowiło przekroczenie uprawnień i w czasie jego popełnienia wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 165 § 2 kk z 1969 r. – tj. o czyn z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 189 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2019 r., poz. 1882 z późn. zm.) zostanie umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 kpk wobec śmierci osoby podejrzanej. Zaświadczenie wydano na prośbę Pana Zbigniewa Saraty w celu przedłożenia w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Prokurator Oddziałowej Komisji
Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
w Warszawie
Barbara Śledź

PREZES
Instytutu Pamięci Narodowej
Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu

dr Jarosław Szarek

BP-0271 - 6(2)/19

Warszawa, dnia 25 stycznia 2019 r.

Pan
Zbigniew Sarata
ul. F.M. Lanciego 9b
02-792 Warszawa

DECYZJA Nr 16/19

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.) w związku z art. 117 ust. 3 i art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana Zbigniewa Sarata z dnia 9 stycznia 2019 r.

potwierdzam, że

Pan Zbigniew Sarata s. Bronisława ur. 7 listopada 1951 r. w Warszawie przebywał w miejscach odosobnienia bez wyroku od dnia 13 grudnia 1981 r. do dnia 3 listopada 1982 r. za działalność polityczną.

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, odstępuje się – na podstawie art. 107 § 4 K.p.a – od uzasadnienia niniejszej decyzji.

POUCZENIE

Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zwrócić się do Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy na adres: ul. Wołoska 7, 02-675 Warszawa. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy może wnieść skargę na tę decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, na adres: ul. Wołoska 7, 02 – 675 Warszawa. Wysokość opłaty od przedmiotowej skargi wynosi 200 zł.

Stronie występującej w postępowaniu przed sądami administracyjnymi przysługuje wniosek o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane Stronie w zakresie całkowitym lub

1/2

częściowym. Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego.

W takcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do złożenia tego wniosku. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia
Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej
ZASTĘPCA PREZESA
[Signature]
dr hab. Andrzej Szulc

Do wiadomości:
Pani Marzena Kruk
Dyrektor Archiwum IPN

BU IV-3-5373-1367/17

Warszawa, 08 LIS. 2017

INFORMACJA

o działalności opozycyjnej i doznanych represjach w rozumieniu art. 2 i 3 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 693 z późn. zm.)

dotycząca

Pana: Zbigniewa Saraty, s. Bronisława i Antoniny, ur. 07.11.1951 r. w Warszawie

Na podstawie całości zgromadzonych w zasobie archiwalnym IPN materiałów ustalono, co następuje:

Z. Sarata był rozpracowywany przez SB w ramach sprawy operacyjnego rozpracowania o kryptonimie "Inżynier". Sprawa została wszczęta 06.12.1979 r. z powodu „wspierania [przez Z. Saratę] osób prowadzących wrogą działalność polityczną”. Celem rozpracowania było: „uzyskanie materiałów operacyjnych dokumentujących przestępczą działalność figuranta i pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej”. Było one prowadzone przez Wydział IV Departamentu III MSW, Wydział III-2 KSMO oraz Wydział XIII Departamentu II MSW.

W ramach działań operacyjnych organa bezpieczeństwa PRL odnotowały liczne fakty zaangażowania Z. Saraty we „wrogą” działalność np:

- był działaczem KSS „KOR” - na spotkaniach w mieszkaniu J. Kuronia „aktywnie włączył się w uzgadnianie kierunków i planów negatywnych inicjatyw politycznych KSS-KOR”;

- był jednym z założycieli Stowarzyszenia „Patronat – Społeczna Pomoc Uwięzionym i ich Rodzinom”, a w jego mieszkaniu odbywały się zebrania członków ww. stowarzyszenia,

- w latach 1980-1981 był pracownikiem Biura Interwencyjnego NSZZ „S” Regionu Mazowsze,

- kolportował pismo „Robotnik”.

Przeciwko Z. Saracie prowadzono różnorakie działania operacyjne: obserwację, perlustrację korespondencję i podsłuch telefoniczny, przeprowadzano rewizje w mieszkaniu oraz zbierano informacje na jego temat od tajnych współpracowników. W wyniku tych działań np. „...spowodowano odsunięcie go [Z. Saraty] od prac zleconych w Katedrze Instytutu Elektroniki Kwantowej WAT”.

Poza tym Departament III MSW zastrzegł Z. Saracie wyjazdy za granicę na okres 01.02.1980 r. - 01.02.1982 r., zaś KSMO uczyniło to na okres 10.07.1980 r. - 10.07.1982 r. Zakaz obowiązywał faktycznie jeszcze w październiku 1982 r.

Sprawę zakończono 18.10.1984 r.

Poza tym Z. Sarata w dniu 17.12.1979 r. brał wraz z żoną udział w uroczystości składania wieńców przed Stoczną Gdańską. Został zatrzymany po zakończeniu tej uroczystości, z aresztu został zwolniony 18.12.1979 r. W trakcie zatrzymania dokonano przeszukania osobistego Z. Saraty oraz jego samochodu. Ponadto w dniu 18.12.1979 r.

dokonanego przeszukania mieszkania Z. Saraty. Uzasadniono to uprzednim przeszukaniem osobistym oraz przeszukaniem samochodu Z. Saraty.

Ponadto w dniu 08.09.1987 r. Z. Sarata został zarejestrowany przez Wydział XII Departamentu II MSW jako tzw. zabezpieczenie operacyjne. 25.01.1990 r. sprawę zakończono tzw. rezygnacją.

Z. Sarata był internowany w okresie 13.12.1981 r. - 02.11.1982 r. Przebywał w Ośrodkach Odosobnienia w Warszawie-Białołęce, Załężu, Kielcach

W trakcie internowania Z. Sarata odmówił podpisania deklaracji „o nieodejmowaniu wrogiej działalności” stwierdzając, że „...*jej treść jest dla niego ubliżająca*”.

Niniejszy dokument sporządzono na wniosek osoby zainteresowanej celem przedłożenia w UdSKiOR jako dowód w postępowaniu o potwierdzenie statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 693 z późn. zm.).

Naczelnik Wydziału
II Departamentu
II MSW
Bawel Czerniowski

Podstawa sporządzenia informacji:

Materiały archiwalne z zasobu IPN: pomoce ewidencyjne oraz akta o sygnaturach IPN BU 0222/92 t. 1-2, IPN BU 01228/113, IPN BU 797/71230, IPN BU 01222/2121, IPN Gd 013/136 t. 12, IPN Gd 286/1 t. 2, IPN Gd 286/2 t. 4, IPN Ki 45/399, IPN Po 161/1.

AP 1 H. 15.
7
**Biuro Spraw
Osobowych**

SĄD OKRĘGOWY w Warszawie	
BIURO PODAWCZE - Płocka 9	
Dnia	14-05-2019
Nr	1315
Jadwiga Wójcik	

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie

**XIII Wydział Ubezpieczeń
Społecznych
ul. Płocka 9
01-231 Warszawa**

Przedłożony aktom
dnia
Podpis Agencji
Podpis urzędnika

sygn. akt XIII U 524/19

W odpowiedzi na wezwanie Sądu z dnia 16 kwietnia 2019 r. informuję, że Pan Zbigniew SARATA (PESEL 51110701112) nie był zatrudniony w Politechnice Warszawskiej w ramach stosunku pracy.

W Archiwum Uczelni przechowywane są akta osobowe byłych pracowników Politechniki Warszawskiej. Politechnika Warszawska nie posiada archiwalnej dokumentacji dotyczącej osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych za lata 1980 - 1982, w tym dokumentacji dotyczącej umów Pana Zbigniewa Saraty.

Jednocześnie wskazuję iż z archiwalnych dokumentów płacowych (listy wypłat) wynika, że:

- Pan Zbigniew Sarata otrzymał wypłaty z tytułu prac umownych w okresie od sierpnia 1980 r. do grudnia 1981 r., szczegóły w załączonym wykazie;
- umowy miały różny charakter, niektóre z nich były wypłacone jako honoraria (koszty uzyskania);
- od wypłat zrealizowanych w okresie październik-grudzień 1981 wprowadzono składki ZUS.

z up. Rektora Politechniki Warszawskiej
KIEROWNIK
Biura Spraw Osobowych
mgr Agata Kujawa

**Politechnika
Warszawska**

ul. Noakowskiego 18/20
00-668 Warszawa
tel. 22 234 62 43
fax 22 234 62 88
sekretariat.bso@pw.edu.pl

Wykaz wypłat z tytułu prac umownych Pana Zbigniewa Saraty
sporządzony na podstawie archiwalnych list płatniczych

POLITECHNIKA
K W E S T I J A
DZIAŁ PRAC
NOBIAKOWSKIEGO 15/20
00-888 Warszawa

k24
24

Lp	Numer listy	Data sporządzenia listy	Pozycja na liście	Kwota brutto	składki ZUS	Informacja o okresie ubezpieczenia wynikająca z kopii zestawienia do deklaracji ZUS
1	7/80	02.08.1980	105	3 000,00	nie	
2	8/80	03.09.1980	123	3 000,00	nie	
3	9/80	03.10.1980	106	3 000,00	nie	
4	10/80	03.11.1980	114	3 000,00	nie	
5	11/80	03.12.1980	143	3 000,00	nie	
6	12/80	05.01.1981	133	3 000,00	nie	
7	1/81	06.02.1981	98	2 400,00	nie	
8	2/81	06.03.1981	119	3 000,00	nie	
9	3/80	06.04.1981	128	3 000,00	nie	
10	4/81	06.05.1981	129	6 000,00	nie	
11	5/81	06.06.1981	140	6 000,00	nie	
12	6/81	06.07.1981	122	6 000,00	nie	
13	7/81	07.09.1981	113	6 000,00	nie	
14	8/81	08.10.1981	112	6 000,00	TAK	brak dokumentu
15	9/81	07.11.1981	125	6 000,00	TAK	01.10.81 - 31.10.81
16	10/81	07.12.1981	136	6 000,00	TAK	02.11.81 - 30.11.81

opracował
kierujący zespołem
S. Mironowicz
mgr inż. Zbigniew Sarata

Kierownik
Działu P.R.
mgr Beata K...